

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára Egész évre 8 K Fél évre 4 - Negyed évre 2 - Egyes szám ára 20 fillér.	Felelős szerkesztő: OSZESZLY M. VICTOR. MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.	Lapfajlagos és kiadó: BALKÁNYI ERNŐ.	Kéziratokat nem adunk vissza. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Ba I k a y i Erő könyvkereskedésben Alsólendván. A nyitási sora egy korona.
---	--	--	---

Koldus-járás.

Sorra vesszük a társadalom nyomorultait. Először jöttek az elhagyott, züllének indult gyermekek, — ezuttal pedig a koldusokkal foglalkozunk. A kettő között csak annyi a különbség, hogy az elhagyott gyermekek lélektanilag nem mentek át azokon a változásokra, mint a koldusok, de ugyanazon út felé haladnak.

Ki ne ismerne a mi városi koldusainkat? Kopott, rongyos, undorító külsejű nyomorultak ezek, úgy hogy fellázad a jóízűlünk, valahányszor az utcán végigvászorogni látjuk őket, vagy beállítanak lakásunkba és zúztűntnek. A kereskedő-embert éppen akkor lepik meg, mikor a legtöbb dolga van, a háziasszonyt szintén akkor, s mivel e koldus-járásnak nincsen meghatározva a pontos ideje, az őrdög se tudná megállapítani, hogy a napnak mely órájában álljon a koldusok rendelkezésére.

Talán mondanunk sem kell, hogy éppen ezért sokszor nagy bosszúságot okoznak ezek a szerencsétlen páriák úgy a kereskedőknek, mint a háziasszonyoknak. Visszataszító külsejükkel pedig megbotránkoztatják az itt tartózkodó jóízűlő idegeneket. Ezzel nem azt akarjuk mondani, hogy a koldusok mindennap borotválkozzanak és gavalérossan öltözködjének, csupán a gyakori koldus-járások megszüntetésének egy praktikus módjára akarjuk felhívni a közönség figyelmét.

Hangszóljuk, hogy a közönség figyelmét hívjuk fel, nem pedig a városét, mely nem segíthet a koldusokon, mert — maga is szegény. Arra akarjuk kérni a közönséget, főképpen a kereskedőket, hogy szüntessék meg a mindennapos koldus-járást, s hozzá tünjenek el utcáinkból a toprongyos alakok. A városotlón nem kívánhatjuk, hogy egy külön e célra felállított szegényházba telepítsen őket, de a közönség megteheti, hogy minden hónap elsőjén, tehát havonta egyszer adja át a koldusoknak azt a négy-öt krajcárt, amit azelőtt négy vagy öt részletben, krajcáronként adott oda.

Megtehetnék ezt először a maguk kényelmére, másodsor a jóízűl érdekében. Pláne mikor Alsólendvát a fejlődő városok közé sorozzák! Egyik fejlődő városban sem tűrik meg, hogy egész héten át a koldusok dominálják az utcákat.

Meg aztán a koldusoknak is kényelmesebb (beszéljünk így!), ha summában, havonként, és nem apránként kapják a segédletet. Abban az esetben havonta csak egyszer kénytelenek végigvászorogni az utcákat, végigkúncsólni a lakásokot és üzleteket, míg ebben az esetben négyezer-ötzör, mindannyiszor pár piculáért holtá fárada magát.

De fő a jóízűl! A jóízűl, mely tiltakozik a szakadatlan, a mindennapi koldus-járás ellen. Eppen a jóízűl érdekében kérjük a közönséget, azzal a néhány fillérel tisztogassa meg az aszfaltot a társadalom visszataszító nyomorultaitól, a koldusoktól.

Muraköz egyházi visszacsatolása.

Több megyei lap nyomán az „Alsólendvai Híradó” is megírta, hogy állítólag egy kanonok, Peczek György volna kiszemelve arra, hogy — püspökséget nyerve — Muraköz egyházi visszacsatolását egy magyar püspökséghez, keresztül vigye. Mi a hir valódiságában elcélőt végig kértelkdünk, mert hihetetlenül hangzott, hogy éppen a mostani horvát-magyar barátságatlan viszony alatt engedjék kezük közül kiszaladni horvát testvéreink azt, amit a magyarok a békeben sem bírtak föltek visszacserezni. s kététkedünkint — ugylátszik — nem is csalt, mert ma már megjelent a szárcze, a komor, az örömröntő cáfalt.

Egyik megyei lap jelentette meg, illő megdő öltözöttek, ilyenféleképpen:

Muraköznek a zágrábi egyházmegyétől visszacsatolása jelenleg aktuális és az egész országot érdekelt kérdés. Zalavarmegyeinek ugyszólván Muraköz az egyetlen területi területe, ahol a nép nyelve horvát és ami fontosabb, a tisztán katholic vallásu népnek egyházi vezetői és vallásantitói a zágrábi horvát papnöveldeből kikerit és zágrábi horvát fennhatóság alatt álló lelkészek. A vármegye több ízben adott azon kívánásgal kifejezést, hogy Muraköz a zágrábi püspökségtől elcsatolassék és a szombahelyi püspökség fennhatósága alá helyezessék. A vármegyei nék ezen érdembeli felterjesztése jelenleg a képviselőház asztalán fekszik és annak tárgyalása közel jövőben várható.

Annál különösebb tehát, hogy egy a fővárosi, mint a vármegyei lapok hasábján olyan híresztelések keltek szármra, melyek éppen alkalm-

A számadó juhász.

A nyári nap melegen sütött le a mezőre. Sugarai csillogva törtek meg a domboldalt kastély kapuján s visszaverődő fénye messze beragyogta a síkságot. A kastély mögötti fenyvesnek egyetlen szála sem mozdult, csak az utszeli nyárfa ezüstös levele rezgett a vibráló levegőben, csend és némaság honolt körülökörül. A rónán tarka munkáscsoportok dolgoztak lázas sietséggel. Kiszáradt torlokuk nehezen szaladt ki egy-egy nótá.

Sürgölődött, forgolódott mindenki, csak egy ember állt tőlémül a lápos ingovány szelén. Búsan dűlt fénylő rézkosárok s lehorogszató fővel nézte a lába körül szökésdésöl búgarakat, elsurranó gyökereket. Némán, mereven állt ottan, mint a szobor s csak nyitott szemén árulta el, hogy elő ember.

Egyszerre, mintha valami végigfutott volna rajta, hirtelen felkapta fejét, megrázta oszbecsarudó testét s fokosát magasra emelve megfenyegette útok a kastélyt. Szeme villámoktól őlve, fogait összehágtta s vad szitokba tört ki.

— Hej! te vén kastyú, te új földesur, találkoznak még egyszer!

Ajka elkékült, arca eltorzult a fájdalomtól s lokosát dühösen vágta a földbe, mintha azon akarna kitörölni boszúját.

János volt az öreg, az Ártányiak hí családje, husz esztendőn át számadó juhásza, most meg már tíz éve hoi annak a fenyvesnek, hoi eunek a nádas ingoványának szomorú bujdosója.

Megfenyegette még egyszer a kastélyt, félre-

lított a átszökkenő őrget, aztán ismét elkomorodott. Gondolatai elkalandoztak messze-messze, majdne egy emberöltőig, amikor behált az Ártányiakhoz juhászbojtárnak.

Repülve vonult el szeme előtt a boldog bojtár-, majd juhász-kor, husz esztendő számadósága s aztán megakadt egy sötét ponton, amióta az Ártányiak művészek itt többé. Csak ő esvarog, bujja a nádasat, az erdőt, nem tudván maga sem számadó azt, hogy miért nem tudja itt hagyni gyászos szülőföldjét.

Épp itt esztendővel ezelőtt történt.

Ott állt előtte ura, az egykor hatalmas Ártányi Miklós, amit nézte a kastélyába összehányt tömeget, ott nyúzsgótt a sok kívánsai, érdekelte alak, s hallotta megperdülni a tágas udvarban a dob s utána a vergható száraz hangját: — Ki a többé érte?

Négyesfogat, hintó, pejesikók, egyéb marha, minden élet, butor eltekrt má a Rothberger kezére. A kastély, a környéke, a szőlő, a szép köcsögs pusztja, mind az övé volt már, csak egy maradt meg hátra: a kastély kisasszonyának, Ártányi egyetlen leányának jegyruhája. A szerencsétlen leány tűzte akarta dobni, de a hatóság közvegi megakadályozta ebben. Dobra kerít lát az is. A szépségs kisasszony a dívánra borulva zokogott. Arcát két kezébe temette s várta a szégyenletes pillanatot, mikor dobja ki szobájából az egykori legjobb hitelezőjök.

Ártányi Miklós érzés nélkül, tömpán bámult maga elé. A felesége ré elhagyta ezt a kinos földi életet, őt magát csapás csapás után érte,

elűszalt hát minden iránt. Még az sem indította meg, amit felháltszató a leánya zokogása:

— Csak azt a koszorút, azt a ruhát ne bántások!

A törvény emberei elkérgesedett szívükben nem ismertek irgalmat. Újból csak elhangzott: Ki ad többet érte?

Es akkor jános, a számadó juhász megragadja a vergható kezét. Tümpán hangon horkol: — Ezt a koszorút, ezt a ruhát ne bántások!

Száz kéz is nyul feleje, megvilliant háta mögött a kenderiszorony, de a juhász izmos ökle széttr köztöltük. Kiragadja kezükből a jegyruhát, áttör soraikon s egy pillanat alatt fellobban a kandalló tűzében a hófehér ruhá, a mirtuszoszoru... Kihamvad a láng és kialudt a szép kisasszony élete tüze is. Sirba vitte a szegény, a bánat.

János, a hó cseledét csendesörkérek verték vasra s vitték a vármegye börtönébe. Most már ő isző nélkül túrta, amit megváltást s vitték a sötét tömlőbe, mert hiszen nem volt már neki mi keresni valója sem az Ártányi-kastélyban. De a zive mélyén ott lappangott a keszürég, a bosszu, hogy azzal az emberrel, aki az ő szépségs kisasszonyát sirba vitte, urát meg őt magát világgá földözöte, le kell egyezni számolni. Akkor aztán nyugodtan hal meg.

Ebulsut az öreg s szinte megborzongott a háta, amint gondolataiból gyenge zörögés, a nádsuhogás felriasztotta.

Felátötte fejét s szinte kilönsönék tünt fel szeme előtt, hogy ő most itt van a nádas szelén s nem ura melliczt az Ártányi-kastélyban.

sak arra, hogy a visszacsatolásnak immár jó indult ügyét csirájában megfoghatassak. Azokról a híresztelésekről beszéltek, melyek azt tárgyalták, hogy Pecezk György tiszkezetnyelgyi plébános, esperes, címzetes kanonok volna kiszemelve arra, hogy püspökséget nyervén, Muraköz visszacsatolását egy magyar püspökséghez, keresztül vigye.

Mielőtt Pecezk György címzetes kanonok dolgaival foglalkoznék, csak egy rövid visszapillantást öblanék tennt arra az igazán nehéz és komoly küzdelemre, mely az utolsó két évtizedben Muraköz meegyarosítására irányult. Két évtized előtt Muraközben majdnem kivétel nélkül felekezeti iskolák voltak, ahol a tanmyel horvát volt. És nemcsak a tanulók voltak horvátok, de horvátok és horvát erzelmeik voltak maguk a tanítók is.

Mindkét járás, a csáktornyai és perlaki járásk főszolgabírói igaz magyarai érressel beléhattak azt, hogy a muraközi nép magyarrá és jó magyar erzésvé csak akkor válhatik, ha iskolája, tanítója magyar lesz. Könnyen ment ez a csáktornyai járásban, hol a főszolgabíró hazias derék munkájában nem álltak ellene a papok, de sokkal nehezebb nevezetesen ment a perlaki járásban, hol nem a papok, hanem egy pap, Pecezk György volt az, aki a katolikus érdekek megvédelmévé címen nemcsak ellenállott minden magyarsági törekvésnek, hanem valóságos igaztást fejtett ki minden alkalommal, midőn arról volt szó, hogy egy muraközi iskola államosításuk. Járt, kelt, utazott, egyházkerületi tanfelügyelői tiszteje révén bement a községi képviselőtestületi gyűlésekbe és igyekezett nem az államosítást, hanem az iskola magyarrá lételet megőrzését. A perlaki járás főszolgabírájának nehéz és keserves küzdelmébe került, hogy nyomor-nyomra, kitarásai, farsádgálok megteremtése a hazasián erő győzelme és községi képviselőtestületekkel a magyar avadatok és iskolákat Muraközbe!

Nem lett volna ez nehéz munka! Hiszen Muraköz népe jó magyar nép, hiszen a muraközi papság igaz, jó magyar erzelmi. De Pecezk György tiszkezetnyelgyi plébános volt az, aki csakhogy a zágábi érsekségnek és saját emelkedésének szolgálatán, farsádgótot nem ismerve tört az államosítás ellen azért, hogy magát Zág-rában megkedvelhesse. Fokrol fokra emelkedett is az egyházi meltságsában. Ma már a zágábi sugalmazott újságok arról írnak és a magyar lapok készséggel átvették, hogy Pecezk György címzetes kanonok az, aki arra van kiszemelve, hogy mint horvát püspök, Muraköznek Zagrától való ecsatolását keresztül vigye.

Nagy szerencse az, hogy Pecezk György cím. kanonok Belicsécsen maga is kijelentette egy papi társaságban, hogy az ilyen hírlapi híresztelés nem igaz. Kijelentette, hogy ő Budapesten nem járt, Kossuth miniszterrel nem tárgyalt és kijelentette végül, hogy ő mindig és mindenkor

ellene lesz annak, hogy Muraköz a zágábi egyházmegyei elszakítsák. Mert ő a zágábi püspökségnél akar megmaradni. Ő, a nagy férfiún, a szintizista magyar, kanizasi szfletési igaz hazafi.

Vármegyei közgyűlés.

(Saját tudósítók jelentése.)

Zalavármegye törvényhatósága hétfőn d. e. közgyűlést tartott, melyen rendkívül nagy számmal jelentek meg a bizottsági tagok, egyrészt mert akkor választották meg a közigazg. bizottság tagjait, másrészt pedig mert a megyegyűlés után tisztújítási jelölő értekezlet is tartottak. A közgyűlési bizottsági tagok választásánál a nep-part nagy agitációt fejtett ki 2 neppartii bizottsági tag érdekében, de eredmény nélkül.

A gyűlést gróf Bathányi Pál tíz órakor megnyitotta s miután elperrantá vinyordnyalaki Hertelendy József bizottsági tagot, a közigazg. bizottság választását eljötték meg, Beválszattak: Bosnyák Géza, Filiph Lajos, Hertelendy Ferenc, Koller István és Vízlendy Sándor.

A központi választmány Alsólendváról Isóó Ferencet és dr. Filkor Mártont választották. Ezután megalakult az állandó választmány, az igazoló választmány és meg öt különféle bizottság.

A balatonföldényi főszolgabírói járás felállítására folytatn szükségesse való költségek fedezésére 15500 kor. pótköltséget vettek föl.

A gazda és eszedel közt jogviszony szabályozására vonatkozólag megvitaták az alsópárt, hogy szabályrendelet dolgozzon ki.

A korcsmák sörházak és pálinkamérések zároraját megállapították. Az alsópárt előterjesztése szerint a járási székhelyeken nyáron este 9-ig, telen 8-ig lehetnek nyitva és nyáron reggeli 6, telen 7 óra előtt ki nem nyithatók. Vasá nap és egyéb ünneppapokon égetet szeszt, pálinkát egyáltalán nem szabad eladni. Bort, mustot és sört is csak délelőtt 11 órától kezdve nyáron este 8, telen este 6 óráig. Az italmérsési üzletekben a zenét tiltják.

Koller István bizottsági tag indítványozta, módosítsák a javaslatot oda, hogy a korcsmák vasárnap és ünneppap zárva legyenek. A közgyűlés ilyen javaslat és szabályrendelet elkészítésével bízta meg alsópárt.

Várandy Lajosnak a polgármesterségről való lemondását tudomásul vették, de a kért végkielégítést nem adta meg a vármegye.

Felolvasták Czuketer Lajos főjegyző beadványát, melyben 34 évi szolgálatára hivatkozva, teljes fizetéssel való nyugdíjaztatását kéri. Ezt a közgyűlés megadja, érdemeit pedig jegyzőkönyvben örökíti meg.

Ezután több kisebb ügy nyert elintézését.

Körülnézett, hogy nem látott semmit. Pedig bizonyos volt benne, hogy a nádasban zördült meg valami. Hogy nem szél okozta a zörgést.

— Janos, Janos vénüsz már, — tinódtól önmagában s meg nem itótt a leszámolás órája.

— Viszafordult s be akart lépni a nádasba, de hírtelen megállt, mintha gyökeret vert volna a lábán.

Vele szemben a nádas szélén egy hasonlóan öbszebarodott, meggyőzően agyastyan állott.

— Hej, ki az? — riadt fel a juhász.

Az idegen egy darabig némán, merően nézett a juhászra, aki tévova tekintettel ismergette, aztán lágy, busan rezgő hangon szólt meg:

— Janos, hát nem ismerst?

A juhász megtérorodott. Szólni akart, de megtárogta nyelve. Az agyastyan felé akart lépni, inai eláknadtak: terde megcsuklott s odarogyott ura, Artándy Miklós lába elé.

Uram, én jó uram, hát él még? — Meg élek Janos, de érzem közöledni az órást s azért előttem még egyszer meglátini házamat, földemet; ráborulni feleségem, lányom sírhalmára. Eljöttöm lopva, bujva, mint a tolvaj — éjnek idejére.

Oly keserőséggel, oly bánattal, lemondással hangzottak a szavak, hogy a két öreg egyszerre csak egymás karjai közt találta magát s úgy zokogtak egymás keblére borultva hosszán, csendesen.

Artándy az öreg juhász nyomkódta állt félre. Úgy érezte, mintha az imént jobban fogta volna el a keserűség, mint illett volna. Mondani akart

valamit, valami bocsánatfelét, de e pillanatban távoli kocsirögögés hallászott s a két öreg figyelni kezdett. Az országúton messze porfelhő látszott, melyből lassankint kikintakozott egy négyesfogó.

Az övé, az ő négyese, a Rothbergé! — kiáltott fel a juhász.

Kez-kelt homlokukra illesztették ellenőznök s úgy figyeltek tovább a kocsiat. A négyes végigrobogott a nyárfasorban s befordult az Artándy-kastély udvarába.

Az öreg számadó újból felkapta a fokost s megfenyegvelte a kastélyt:

— Hej! Rothberg, itótt a leszámolás órája! Azután csendes lett minden. A nap fényes golyója alábuokt a szőlőhegyek mögé, a munkások lassankint hazaszállingóztak, itt-ott felhangzott a hazatérő nótája, de aztán lassan-lassan az is elnémult...

S amidőn már minden elnémult, akkor a természetben, egy sírhant fölött felhangzott az öreg Artándy zokogása, a nádasban meg az öreg Janos nótája.

— Szolgabíró, járásbíró, eszenidzatos, Nem voltam én egyiknél sem még kosztos." Mind csendesében, halkabban hangzott a nóta, míg végre elenyészett az éji homályban, a nádas rengetegében.

Csendes lett a nádas, csak másknap verték fel a zsanárok. Keresték a gyilkost, aki az Artándy-kastély új urát az éjjel meggyilkolták...

A közgyűlés után jelölő értekezlet volt rendkívüli érdeklődés mellett, Nedeczky Jenő elnökésével. A jegyzőkönyvet Thassy Gábor vette.

A megyei központi tisztviselőket egyhangyul uból jelölték; a megüresedett zalaezerségi főjegyzői állásra egyhangyul jelölték Koltbenschlag Béla csáktornyai főszolgabíró.

Főszolgabíroknak a tapolcai és letenyei járás főszolgabíráit kivül a régiek jelölték. Merkly Antal letenyei főbíró, ki a Kristóffy-éra alatt szolgálatokat tett Portofények, és Szentmiklóssy tapolcai főbíró, kire több ízben is vezényelt bizonyult, nem jelölő az értekezlet. Ez a két melzős leírhatatlan kavardást és vihart idézett elő. Szentmiklóssy alak voltak hívei jelen, nehány Merkly-párti ember azonban végökök védelmébe a maga felőlét. Végül is engedtek a Merkly eliten támadt felzúdulásnak és így Merkly elejtése egyhangyul történt meg.

Midőn a jegyző felolvasta, hogy a tapolcaiak és alsólendváiak jelölték Szentmiklóssyt, fülkeült zajt támadt, melyet hiba igyekezett az elnök lecsendesíteni. Végül előadták azt az indítványt, hogy az általános eleményt kérnek Szentmiklóssy működéséről. Az alénnyel tárgiban beadott véleménye szerint Szentmiklóssy működése ellen oly terhelő adatok merültek fel, melyek a fejelemli eljárás megindítását vonhatják maguk után. Ezzel eldőlt Szentmiklóssy sorsa.

Utóbb a letenyéiek jegyzőkönyvöt olvasták fel. Merkly nevének említésénl percekig tartó fejletlen kavardás támadt. "Hazarólló, gyzásmagyar, darabont, abcu!" — kiáltoztak egyesek, míg mások magukból kikeleve az asztalt ütögték. Egyszerre felhangzott: "Éljen Bogay György!" mire mindenki Bogayt elvették, kinek jelölése később örökös sádkéséssel történt meg.

Kovács Sándor letenyei káplán, bizottsági tag azt konstátálja, hogy Merkly pártján csupán járásának jegyzője vannak.

Dobrovics Milán országgye képviselő örökös nevezte Merklyt és követelt, hogy Merkly kibuktatásával mentse meg a letenyei járást a szégyentől.

És ez minden bizonynal meg is történik, mert Merkly teljes melzőléssel a letenyi járás főszolgabírájává egyhangyul Bogay György gerszeji szolgabíró jelölő az értekezlet. A tapolcai állásra pedig Karácsony Kálmánt.

Az automobil — jubilál.

Kiáltunk hurrát, hoch-ot, ejjent, Világost ki Pest-Budát, Harsogjanak hatásos tözstök Virággal ekes termen át, Durrogjanak pezsgős palackok, Zendijön heggedi s gítar, Mert — tudja meg minden hialandó: Az automobil — jubilál.

Tíz éve, hogy zörögve vágát Utácánk és büszke gep, Tíz éve, hogy bámuja futtát A szegény istenada nép, Tíz éve már, hogy szerte búzúls, S hogy a fülánkbe trombitál, Ah, tudja meg minden hialandó: Az automobil — jubilál.

Tíz éve minden nap reánk tór Ez a "szágludo nyakti", És látva őt, hányzser sóhajtunk: Óh, gyere vissza, kicsi ló! Mert hisz a ló, főképp a konflis, Úgy szép lassu lépésbe jár... De vesztitli száglud az autó, Az autó, a mely jubilál.

Az automobil kerékehek Milyen sok embervér tapad, Óh, hányat gázolt már halálra Rövid tíz esztendő alatt! Azokból, kiket holtra gázolt, Egy temető kerül ki már, S az automobil mindazáltal Ma diadalal járja.

Ita fölökene a siri agybol Ez a nagy ádoztasereg, S a jubilaris ünnepperey Váratlanul jelenne meg: Tudón hogy elémulna nyomban A heggedi és a gítar, S kisérmé halk halatók enek Az autót, a mely jubilál...

HIREK.

— **Tanfölgőjei látogatás.** Ruszicska Kálmán dr. kir. tanácsos, tanfölgőjei szerdán városunkba érkezett és az áll. polg. fiúiskolát meglátogatta.

— **Igazságügyi kinevezés.** Az igazságügyminiszter elterjesztésére a király Rohonczy István zalaezerségi királyi törvényszéki bírót a VII. fizetési osztályba sorozott törvényszéki bíróvá nevezte ki.

— **Nyugalomba vonult megyei főjegyző.** Czukler Lajos vármegyei főjegyző nyugalomba vonult s nyugdíjazási iránti kérvényét a múlt héten beadta. A nyugdíjazásintázmány a vármegye régi tisztviselője iránti elismerésnek azzal adható kifejezése, hogy a közigyelésnek azt jászolta, miszerint Czukler Lajos főjegyző, aki 43 évig szolgált a vármegyénél, teljes fizetésével nyugdíjazza.

— **Tüzoltók mulatsága.** Derek tűzoltók, akik annyira, de annyira képtelenek nélkülözni a közbétség anyagi támogatását, — hogy alkalmuk legyen bizonyítani, miszerint nem vagyunk teljesen közönyösek az ő fáradságos és önfeláldoló működésük iránt, a t.é folyamán — hir szerint — egy nagyobb szabású táncmulatságot rendeznek. A táncmulatság, mely remélhetőleg egyike lesz legsikerültebb estélyeinknek, február 1-ére tervezik.

— **Tiszújoltó közgyűlés.** Következő meghívót vettük: Zalavármegye törvényhatósági bizottsága az 1885: 21. t. 79-ik §-a értelmében általános tisztújító közgyűlést foglalt 1907. évi december hó 16-án délelőtt 10 órákor tartja a vármegyéhez gyűléstermében, melyre a törvényhatósági bizottság t. tagjait meghívom oly figyelemmel, hogy ezen közgyűlésen a törvényhatóság egyetemi már az 1908. évi igazolt törvényhatósági tagok fogják képviselni s az illető bizottsági tag urak a mellékelt névre szóló igazolási jegyeket a közgyűlési terembe beajánolva alkalmával felmutatni sziveskedjenek. Zalaezerség, 1907. évi december 7-én. Gróf Bathányi Pál sk., Zalavármegye főispánja.

— **Honfársak, honleányok!** Közélg a karácsony. Jussom csináltak és a sok ezer kívándorolt, aki messze idegenben a mi léhaságnak miatt hullat keserves könnyeket a szent ünnepen. Ha nem lennék volna rajra a külföldi fiolmonnak, ha nek önkünk együtt az édes haza földjén örövendének. Idegenből hozott cikkeleket cifrákodnak, a magyar iparos pedig miattunk nyomoroghat. Ingen-tej, ingen-kenyér és a hazafiságtól lángoló szözetek nem mentik meg a magyar iparost. Biztosítsunk neki állandó, száraz kenyeret és szivesen tovább nyomorog imádot hazájában. Szüntessük meg az általános nyomort azzal, hogy pénzünkön csak hazai iparcikkeket vásárolunk karácsonyra. Vagy annyira silyvedtet nemzünk, hogy már erre sem képes? Az a szülő, aki kedves gyermekeinek idegen holmit vásárolt karácsony szent estéjére, utijegyet váltott nekik a jövődön hontalanságra.

Kerüljük karácsonyok azt a házat, ahol idegen isteneknek áldoztak.

Hazánk vérei! Cselekedjétek úgy, amint azt a haza sorsa megköveteli. Akkor felvirul újra a hon és erős, holdog iparos-osztály imája száll a magyarok Istenéhez karácsony szent ünnepén.

Erre két mindanyjotokat

a Tulipánzsvótségek-Völgöcsölöt.

— **Egyesületi hir.** Az alsólendvai Kereskedő és Iparos Ijyak Egyesülete ma vasárnap délután 5 órákor, saját helyiségében (Korona-szálló hátsó épülete) tisztújító közgyűlést tart. A tagok pontos és teljes számban való megjelenését kéri az elnökség.

— **Országos vásárók.** A csesztregi országos vásárók a jövő évben a következő sorrend szerint tartanak: január 20-án hétfőn, március 19-én csütörtökön, május 16-án szombaton, aug. 25-én kedden, és okt. 31-én szombaton.

— **Gyujtogatás a rédicsi malomban.** Redicsei levelezők írja, hogy az ottani gőzmalom hétfőn hajnalban — ismeretlen tettes felgyujtotta. A gyujtogató egy létrán felkúszott a malom deszkafaláig, kifeszítette a deszkát, aztán az így keletkezett rébse szénát dugott s azt meggyujtotta. Terve azonban nem sikerült, mert az 5 óra felé arra menő Konkoli Sándor lentíi pékias észrevette az égő oldalfalat, mire felármázta a malom környékét. Varga Miklós és Nagy József molnároknak sikerült lokalizálni a tüzet. — Az ismeretlen gyujtogató ellen nem tettek felejteltet a hatóságánál.

— **Vátozások a zalavármegyei járásk beosztásában.** A belügyminiszternek a zalavármegyei körjegyzőségeknek a jegyzőségi és anyakönyvi szervezeti egység biztosítása érdekében 120.921 sz. rendeleivel engedélyezett új beosztása következtében a járásk beosztásában a következő változások állottak elő: 1. Lentiké-pólya község az alsólendvai járásból a novai járásba; 2. Bókaháza és Tilaj községek a pacsai járásból a zalaezerségi járásba; 2. Pusztaszentpéter község a zalaezerségi járásból az alsólendvai járásba; 4. Szentpéterföld község a lenyeyeni járásból a novai járásba csatolattat. Az átcsatolás az 1. 3. alatti községekre nézve f.évi február 1-én, a 4. alattira nézve pedig folyó évi márc. 1-én hajtották végre.

— **Elhalasztott estély.** A Kereskedő és Iparos Ijyak Egyesülete által mára tervezett szórakoztató estélyt meghatározatlan időre elhalasztották, amennyiben a Korona-szálló nagyterme, ahol az estélyt tartani akarják, festés alatt áll.

— **A potyázás ellen.** A Vidéki Hirliropek Országos Szövetsége legújabb határozatában kimondotta, hogy a kötelekbe tartozó vidéki lapok az egyszerű eljegyzési és esküvívi hírek után előfizetőket 5 koronát, másoktól pedig 10 koronát tartoznak szedni.

— **Vásár.** Városunkban a legközelebbi országos vásár decemb. hó 19-én, csütörtökön lesz megtartva.

— **Embervadászat az erdőben.** Gállits Tamás helybeli polgártársunknak a Fekete-erdő környékén van vadászterülete. Gállits szenvedélyes vadász, gyakran jár ki a területére s már többször észre vette, hogy vadállományát a vadorzkáló egész csapatja pusztítja. Több ízben tetten is ért egy-kettőt közülük s ilyenkor leszdítta a vadorzkáló és megfenyegette. Ez volt a szerencsétlenség. Szerdán délután ismét vadászni ment Gállits. Egyedül volt, még kutyát sem vitt magával. Ott óra lehetett, tehát már sötét volt, mikor a rendes vadászó-helyére ért s mitsém gyanítva, lesbe állt a vadak után. Egyszerre megzörren mögötte a bokor, a másik percben pedig közvlen-közlelében lövés dörögött el. A lövés neki volt száma s a karján és oldalán találtak a sörétek. Gállits hirtelen visszafordult, lött, de a nagy köd miatt nem célozhatott. Később hallotta, amint valaki beszaladt az erdőbe. — Gállitsnak még volt annyi ereje, hogy hazajöhetett, hova nyomban orvost hívattat. Dr. Józsa Fábán kezelő-orvosa 12—13 söréttel talált Gállits testében és kijelentette, hogy sérülései bár súlyosak, de nem életveszélyesek. — Alaposa a gyanu, hogy az eredményt hosszalulal ember követte el, ezért a csendőrség ebben az irányban nyomoz a legerélyesebben. De mindzeideig a legkisebb eredmény nélkül.

— **A biczka.** Halálós kimeneteli verkedésről számol be pacsai levelezők. Vasárnap délután Háhot községben Hodolics János asztalossegédet Nagy György nevű parasztelegy agyonszta. Mindketten ittassak voltak. Még délelőtt a korcsmában odatolakodott Hodolics Nag. György kompániájába, honnan őt távozára szólították fel s miután Hodolics nem ment, őt a korcsma-

ből kidobták. Délután, mikor Nagy és társai részről főleg hazamentek, az utcán hozzájuk ment Hodolics, kiél Nagy ellenségess szándékot gondolván kést rántott és úgy szivertuzta, hogy 10 perc múlva meghalt. A gyilkos már a nagykanizsai ügyészségnél van.

— **Megbízottság.** A kereskedelmi miniszter Rais Ernő műszaki tanácsost, a miskolci államépítészeti hivatal főnökét — a zalaezerségi államépítészeti hivatal vezetésével — a közlekedési érdekeknek Zalavármegye közigazgatási bizottságban való képviselésére megbízta.

— **A lovag urak.** Olvasókink bizonyára emlékeznek a legutolsó esztendőnyi képviselőválasztás eseményeire. A kerület megválasztotta s néhány napig Festicsh Pál is jelöltként szerepelt. A gróf jelöltségének előmenyét és következményeit fogja felderíteni az a bünper, amelynél tárgyaltasát december 21-ikére tűzte ki a nagykanizsai kir. törvényszék. Vádoltokként lovag Zolnay Viktor, Zolnay Béla és Zolnay Elek vannak perbe hiva.

A bünper előmenye az, hogy a három Zolnay testvér állítólag szándékosan beugratta gróf Festicsh Pált a jelöltségbe. A vád azt mondja, hogy a lovagok szövetkeztek Baky Miklós kunzentmiskolci emberrel és egy Friedmann nevű urral — akit azonban a bíróság nem tudott feltalálni, — felkeresék a grótot s mint esztendőnyi és perki jogalkotók, felajánlották neki a mandátumot. A gróf vállalta a jelöltséget s átadott a deputációnak alkotmányos költségekre 2000 koronát. — A deputáció ezzel lement Csáktornyára hangulat keltes végett. Jelől győlelt is tartottak, ameyből üdvözölő sürgönyt menesztettek a grónak. A sürgöny által tekintélyes polgárok aláírásával voltak olvashatók. Erre újra kaptak pénzt a kortések. Gróf Festicsh Pál később személyesen ment Csáktornyára s ekkor külsít, hogy emelegetik ugyan a jelöltséget, de a jelől érkezelvél és a sürgönyről nem tudnak. A gróf tehát visszalepelt és Zolnayakat csalásléri felejteltete.

Igy szőlő a vád. Zolnayek azonban tagadják, hogy csalárd szándékaik lettek volna. A gróftól megbízást kaptak arra, hogy korteskedjenek s ezt meg is tették.

A főtárgyalás eredményét érdeklődésű várják Nagykanizsán s a csáktornyai kerületben.

— **Halál a kórházban.** Tragikus eset végső mozzanatai jázsdottak le a nagykanizsai kórházban. Szerdán egy Tót Mri nevű esztendőnyi jelentekett a kórházban s betegsége hivatkozva, fölvetélt kérte, amit teljesítettek. Két napig fekdött a lény a kórházban, állapota azonban egyre rosszabbodott. Az éjél rettenetes kínjai támadtak és ekkor megvallotta az ápoló nővérnek, hogy betegsége oka az, hogy gyuafoldattal megmérgezte magát. E vallomás után nemsokára iszonyú kínok közt meghalt. Holttestét felboncolták. Öngyilkosságának okát nem ismerik.

— **Ivás közben.** Úgy történt, mint sok más hasonló eset. Ittak, énekeltek a korcsmában a vig légyeknek, amikor percek múkődni kezdett bennük a szesz. — megszomjaztak egy kis ember-vérre. Ez a korcsma virtuskodás már régi magyar szokás, mely időközönként el-elvezsi a maga áldozatát. — Az, amiről most akarunk írni, a lenti-i korcsmák egyikében jázsdottak le. Ott mulattak Szabó József, Molnár János, Balla István és Jós Imre lenti lakosok, miközben ösztöztettek Hottó-Peti Sándorral. Szó szót követett, aminek az lett a vége, hogy a négy légyen borzalmasan összezurkúta Hottót Hásat, ért fölmeztették, combját pedig fölhasították. A szerencsétlen embert egy korcsma-asztalon vitték lakására, ahova kihívták egyik alsólendvai orvost.

— **Fiatál öngyilkos.** Zalaezerségről jelentik: Pété József 16 éves fiu kir. Ferenc földműves nevelő apjának császi-urcai lakásán felakasztotta magát, mint mondják csak azért, mert kisse megdorgálták. A fiu meghalt, de gyanus lévén az eset, a rendőrkapitány jelentést tett az ügyzéségnek.

— **Táncmulatság.** A zala-bakasi önkéntes tüzoltó-egység működő kara saját pénzára javára — a Tancialis-fele vendéglőben — december hó 31-én táncmulatságot rendez. Kezdete este 8 órákor. Belépődji 1 kor., családjegy 1 kor. 60 f.

Aki nem mer följelentést tenni. Vasárnapi este nagy muri volt a völgyfalui Tivadar-féle korszamban. Folyt a bor, szólt az ének. Egyik asztalnál mulatott a két Zagh-testvér Jakab Imrével és néhány faubeli emberrel. A másik asztalnál pedig Mátyai János, egy 64 éves völgyfalui földműves iszogatót. Később bejött a korszamba Tivadar Mátyás cipész részegen, dülledve, lármázva. A részeg cipész neki esett egyik asztalra, mire Mátya megszól, hogy menjen haza. A két Zagh és Járaskai a részeg cipész védelmére keltek és a szidalmaknak egész záporát zúdították az öreg Mátyaira, utóbb pedig kihívták a korszamból és az utcán vérsere verték s az árkokba taszították. Mátyai hazavánszorgott s azóta súlyos beteg. De följelentést nem mer tenni, fél a veredő legények boszujától.

— **A hivatalos rend.** Egyik közeli község postahivatalába beállít egy ismeretlen uriember: — N. N. vagyok Budapestről. Nem érkezett címre pénzeszelevel?

— De igen, — szólt a postamester, — még tegnap érkezett 120 koronányi tartalommal; de sziveskedjék uraságod magát igazolni, mert igazolás nélkül nem adhatom ki és személyesen nem ismerem.

— Terringetét, erre nem is gondoltam. Talán elég lesz egy látogató-igegy vagy talán ez a levél itt? Rajta van a nevem.

Igazán sajnálom, de ez nem elegendő. Hm, hm, hogy kellene ezt csinálni... megvan. Van uraságodnál véletlenül arckép?

— Igen-igen, itt van a tárcsamban. Tessék.

A postamester megnezte a képet, majd az uriemberre vetett egy pillantást: — Helyes! Rendben van! A kép kétségetlenül az öné. Nagyon jól van találya Tessék, itt van a pénzeszevel. Bocsanat, hogy kételkedtem.

És a posta derék mestere éleselműségének boldog tudatában, sugárzó arccal nyújtotta át a pénzeszeveget.

— **Csavargás.** Hofstáder Ede bruckli illetőségű pékségedet, ki könyörödményt gyűjtött a városban, csavargásért előállította a csendőrség.

— **A posta köréből.** A közeldő karácsonyi és újévi ünnepek alatt feltörülő postai szállítási megkönyvitése végett a pécsi postai igazgatóság tájékoztatást hirdetményt bocsátott ki — melynek, a csomagszállításra vonatkozó részéből közöljük a következőket:

Minden egyes küldemény a tartalomnak megfelelően — mindenesetre jó anyagát és tartalmát csomagolással, szívesen, jatkóknak, gyümölcs, élelem, kalap, ruha, febrénni külön-külön burkolandó. Ezüst és aranykémény, továbbá pénz a tenné felsorolt tárgyakkal egyidejű csomagolást nem tanácsos, mert esetleges kártrétegnél figyelembe nem vévekké s a nyomozással a tevőleges kártréteget hátrátartja. A csomagoknál általában egy kell göngyölve lenni, hogy egyrészt a göngyölt (burkolat) a küldemény tartalmát külső befolyás ellen megvédi, illetőleg hogy tartalmukhoz a burkolat és a pecsétel megsejtése nélkül hozzáférni ne lehessen, másrészt, hogy a tartalom más küldeményeken szállítás közben kárt ne szenvedjen.

Jelentékegyéb értéki tárgyak, kivált ha neveltség, dörzsölés, nyomás vagy ites által könnyen megsérülhetnek, pl.: csipkék, selyemkémény stb. és oly küldemények, melyek nagyobb távolságra és kivált tengeren szállítatnak, értéki, terjedelmű és súlyukhoz képest megfelelő módon közműves vagy fonóval készített leveles vagy szalagos, borbé, szükség esetén vasossal körülburkolt dobozba teendő és jól körülkötendő, vagy jó szerkezeti erős faldobba csomagolandók. — Ékszerék, drágaságok, tollak elhelyezve azonnali vízszonnal körülburkolt, erős faldobba, vagy faldobcskába zárva, jól körülkötözve és lepecsételve adandók fel.

— **Tragédia.** A Pannonia nevű hajóval érkezett Fiuméba Róth Emília 43 éves zalamegyei asszony, akit azért küldtek haza Amerikából, mert elméje megháborodott. Az elmebajos asszonyt Fiumében a városi kórház megfigyelő osztályába vitték, ahol külön szobában helyezték el. Földgyázót nem rendelték melléje, mert csöndesen nyugodtan viselkedett. Az ápolónők, akiknek gondjára volt bízva, kulcsal rázárták az ajtót. Amikor másnap bejött a szobába, azt látta, hogy a szerencsétlen asszony az éjszaka szoknyájának derekátóljével felakasztotta magát az ablak rácsaizára. Jelentést tettek a rendőrségnek és az ügyészségnek.

— **Falusi csendélet.** Vasárnapi este egy súlyosan sebesült embert hoztak be kocsin egyik helybéli orvoshoz. Zsálek János a neve. Elmondta, hogy vasárnapi a tornaföldi korszamban beleje kötött ifj. Durgó Mihály s a veszedékes közben Durgó egy leveget vágott a fejéhez. Erre Zsálek a könyhába menekült, de Durgó utána ment és egy késsel a combját megszurta. — Durgó ellen a feljelentést megtették.

Karácsonyi vásár

A karácsonyi ünnepek közeledtével a n. é. közönség b. figyelmébe ajánlom dús raktáramat

karácsonyi czikkekből,

hol:

Mesekönyvek,

Szépirodalmi művek,

Ifjúsági iratok,

**Képeskönyvek, emléké-
és szakácskönyvek,**

valamint

karácsonyfadiszek

**= Dobozlevegőpapírok =
és képeslevelezőlapok**

nagy választékban és
olcsó áron kaphatók.

Névjegyek gyorsan készíttetnek!

Balkányi Ernő

könyv- és papírkereskedése Alsólendván.

Ajánlható czégek

(Élőfözötökön ingyenes hirdetés-tovább.)

ARNSTEIN BÉNO fűszer-, festék-, esomeg-, liszt-, vetemény-nagvak, újszerűen norinbergi, füveg- és porcellán-kereskedése. — Döszka-, építelő- és szőraktrák.

ZOMBORI MIHALY higiénikusan berendezett fődrázs-terme a Fő-utuban (Tivadar-féle új ház).

BLAU SÁNDOR vasúti vendéglője az állomás mellett. Kitűnő konyva, jó borok, frissen esapolt sör.

WORTMAN BÉNO rőfös- és divatrua kereskedése. Nagy raktár hatótt és tenetközosi kollekkében.

FARAGO ISTVÁN borhely- és fődrázs.

HORVATH LAJOS borhely. Hlatszerék raktára.

BECK MIKSA sütődője.

Karácsonyi és újévi ajándékok.

Karácsonyi és újévi ajándéknak legalkalmasabbak
**az arany- és ezüst-ékszer, valamint
a China-ezüst disztárgyak,**

melyek dús választékban és olcsó árak mellett kaphatók nálam.

Nagy raktár fali, ébresztő- és zseborákbán, arany- és ezüst-láncokban, valamint látszerészeti cikkekből. Javitást elvállalok!

MAYER ÖDÖN óras és ékszerész

Alsólendva, Főutca, Balkányi Ernő-féle háznál.

BADER HERMAN cipész. Nagy raktár kosz férfi- és női cipőkben.

ASCHERI JOZSEF cipész, építési vállalkozó. Elvállal építési tervek készítését, mindenmennyi építkezést, valamint szakszemélyen adását. Tanulmányait előrendű fővárosi építészoknál szerezte.

SCHWARCZ KÁROLY borkereskedő és szőlész-bíró.

REICHENFELD SÁNDOR mészáros és berkecsit-látogató.

TÖRÖK SÁNDOR cipész és borkereskedő.

AG ISTVÁN vendéglője Hosszafalun.

MAYER ÖDÖN óras és ékszerész. Nagy raktár china ezüst arukban.

POLLAK LAZAR nagykereskedő. Dohány és szivar nagy-árúda.

HEGEDÜCS ISTVÁN eszmadia.

FERENCZY JOZSEF vendéglő.

WOLFSOHN HENRIK központi kávé.

Ózv. TÉSKE FERENCZ vendéglő.

MANDELIUM MOR rőfös és divatrua kereskedő. NEUBAUER ANDRÁS „Kocma” nagyvendéglője kávéháza és szállodája.

Idei Mautner-féle nagvak FREYER LIPOT kereskedésben kaphatók.

WEISZ ZSIGMOND előrendű férfi-szabó. — Kész férfi- és gyermekruhák gyári raktára.

TOPLAK JÁNOS vágókereskedése, mész- és cement-raktár és cement-aru készítése.

BRÜNNER SAMU vágókereskedő.

MUTH LAJOS vendéglője a „Gispákehöz” Hosszafalunban.

Fr. Kaiser-féle

bregenzi (Vorarlberg) köhögés elleni cukorkák

kaphatók aduított gyogyszertárban.

Ki ezen köhögés elleni cukorkákat figyelembe nem veszi, vetkezik a saját egészsége ellen. — A Kaiser-féle

„Mell-Caramella” cukorkák

fenyővel, orvosilag kipróbált és ajánlott szer a köhögés, hurut és gége-
rekedés — 5245 érb közömbözönnyit-
ellen. — 5245 érb közömbözönnyit-
ellen szer hathatós. Ezen kitűnő gyogy-
havis cukorkákakn csak esomajna 20 és

40 fillér, adajga 10 fillér.

Kapható:

FUSS F. NÁNDOR gyogyszertár
Alsólendván.